

Як потрібно спілкуватися батькам з дитиною в сім'ї, щоб вона почувалася щасливою.

1. Створіть природні і доброзичливі умови спілкування в сім'ї.
2. Будьте тактовними та ввічливими один з одним.
3. Не сваріться та не сперечайтесь в присутності дитини.
4. Цікавтеся справами один одного.
5. Намагайтеся не критикувати один одного (чоловік дружину і навпаки).
6. Не робіть зауважень в присутності дитини.
7. Щодня сідайте разом з дитиною за стіл.
8. Обмінюйтесь думками, радьтеся з членами сім'ї, цікавтеся їх думкою.
9. Постарайтесь концентрувати свою увагу на кращих сторонах. Не концентруйтеся на дратівливих звичках когось із членів сім'ї. Долайте своє роздратування, зверніть увагу на картину в цілому, замініть негативні емоції в своїй свідомості позитивними.
10. Робіть компліменти членам сім'ї.

11. Діліться своїми радощами і смутком. Знання подій, що відбуваються в житті всіх членів сім'ї, створює єдність, оскільки у вас з'являється загальний фундамент для досягнення успіху в майбутньому.

12. Створіть такі умови в сім'ї, при яких дитина бачитиме її (сім'ю) в ідеалі.

Перший раз у п'ятий клас (поради батькам п'ятикласника)

- 1. Якщо Вас щось турбує в поведінці дитини, якомога швидше зустріньтеся і обговоріть це із класним керівником, шкільним психологом.**
- 2. Якщо в родині відбулися події, що вплинули на психологічний стан дитини, повідомте про це класного керівника. Саме зміни в сімейному житті часто пояснюють раптові зміни в поведінці дітей.**
- 3. Цікавтеся шкільними справами, обговорюйте складні ситуації, разом шукайте вихід із конфліктів.**
- 4. Допоможіть дитині вивчити імена нових вчителів, запропонуйте описати їх, виділити якісь особливі риси.**
- 5. Порадьте дитині в складних ситуаціях звертатися за порадою до класного керівника, шкільного психолога.**
- 6. Привчайте дитину до самостійності поступово: вона має сама збирати портфель, телефонувати однокласникам і питати про уроки тощо. Не слід відразу послаблювати контроль за навчальною діяльністю, якщо в період навчання в початковій школі вона звикла до контролю з вашого боку.**
- 7. Основними помічниками у складних ситуаціях є терпіння, увага, розуміння.**
- 8. Не обмежуйте свій інтерес звичайним питанням типу: «Як пройшов твій день у школі?». Кожного тижня вибирайте час, вільний від домашніх справ, і уважно розмовляйте з дитиною про школу. Запам'ятовуйте окремі імена, події та деталі, про які дитина вам повідомляє, використовуйте їх надалі для того, щоб починати подібні розмови про школу. Не пов'язуйте оцінки за успішність дитини зі своєю системою покарань і заохочень.**
- 9. Ваша дитина має оцінювати свою гарну успішність як нагороду, а неуспішність - як покарання. Якщо у дитини навчання йде добре, проявляйте частіше свою радість. Висловлюйте заклопотаність, якщо у дитини не все добре в школі. Постарайтеся наскільки можливо, не**

встановлювати покарань і заохочень вони можуть призвести до емоційних проблем.

10. Допомагайте дитині виконувати домашні завдання, але не робіть їх самі. Продемонструйте інтерес до цих завдань. Якщо дитина звертається до вас з питаннями, пов'язаними з домашніми завданнями, допоможіть їй знайти відповіді самостійно, а не підказуйте їх. Допоможіть дитині відчувати інтерес до того, що викладають у школі.

11. З'ясуйте, що взагалі цікавить вашу дитину, а потім встановіть зв'язок між його інтересами і предметами, що вивчаються в школі. Наприклад, любов дитини до фільмів можна перетворити на прагнення читати книги, подарувавши книгу, по якій поставлений фільм. Шукайте будь-які можливості, щоб дитина могла застосувати свої знання, отримані в школі, в домашній діяльності. Наприклад, доручіть їй розрахувати необхідну кількість продуктів для приготування їжі або необхідну кількість фарби, щоб пофарбувати певну поверхню.

12. Особливі зусилля прикладайте для того, щоб підтримати спокійну та стабільну атмосферу в домі, коли в житті дитини відбуваються зміни. Намагайтеся уникнути великих змін чи порушень в домашній атмосфері. Спокій домашнього життя допоможе дитині більш ефективно вирішувати проблеми в школі.

Десять заповідей для батьків

- 1. Не навчайте того, з чим самі необізнані. Для правильного виховання дитини потрібно знати її вікові та індивідуальні особливості.**
- 2. Не сприймайте дитину як свою власність, не ростіть її для себе. Ваша мета – виростити її для життя серед людей.**
- 3. Довіряйте дитині. Пояснюйте, що вона робить краще, а не гірше. Залишайте за нею право на власні помилки, тоді дитина опанує вміння їх самостійно виправляти.**
- 4. Не ставтеся до дитини зневажливо. Дитина повинна бути впевнена у своїх силах, тоді з неї виросте відповідальна особистість.**
- 5. Будьте терплячими. Ваша нетерплячість – ознака слабкості, демонстрація вашої невпевненості у собі.**
- 6. Будьте послідовними у своїх вимогах, але пам'ятайте: твердість лінії у вихованні досягається не покаранням, а стабільністю обов'язкових для виконання правил, спокійним тоном спілкування, неквапливістю і послідовністю.**

7. Потурбуйтеся про те, що ваша дитина накопичувала досвід у спокійному темпі. Дозвольте їй відпочивати від розпоряджень, наказів, зауважень. Нехай вона вчиться розпоряджатися собою.

8. Не використовуйте у своїй практиці вислів: «Роби, якщо я наказав!» Замініть цю форму на іншу: «Зроби, тому що не зробити цього не можна, це не принесе тобі користь». Дитина має звикнути до того, що діяти необхідно не за наказом, а тому, що це доцільно, потрібно для когось.

9. Оцінюючи дитину, говоріть їй не тільки про те, чим ви особисто незадоволені, а про те, що вас радує. Не порівнюйте її із сусідською дитиною, однокласниками, друзями. Порівнюйте, якою вона була вчора і якою є сьогодні. Це допоможе вам швидше опанувати ази батьківської мудрості.

10. Ніколи не говоріть, що вам бракує часу виховувати свою дитину. Це все одно, що сказати: «Мені ніколи її любити». Ми виховуємо своїх дітей прикладом власного життя, власною системою цінностей, виховуємо своєю присутністю і відсутністю, виразом обличчя, звичним тоном спілкування з людьми, облаштуванням у квартирі, ставленням до праці та дозвілля. Тож давайте вчитися виховувати наших дітей, пізнавати те, чого ми не знаємо, знайомитись з основами педагогіки, психології, права, якщо насправді любимо їх і бажаємо їм щастя.